

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní Mgr. Šárkou Petrovou ve věci

oprávněné:

██████████, narozená dne ██████████
bytem ██████████
zastoupená advokátkou JUDr. Alenou Ježkovou
sídlem tř. Karla IV. 502, Hradec Králové

proti

povinnému:

██████████, narozený dne ██████████, IČO ██████████
trvale bytem ██████████
adresa pro doručování ██████████

exekuce pro vymožení peněžitého plnění

o žalobě pro zmatečnost podané povinným proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 30. listopadu 2017 č. j. 25 Co 203/2017-251

takto:

Usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 30. 11. 2017 č. j. 25 Co 203/2017-251 se **zrušuje**.

Odůvodnění:

Krajský soud výše citovaným usnesením odmítl odvolání povinného podané proti usnesení soudní exekutorky JUDr. Marcely Dvořáčkové, Exekutorský úřad Hradec Králové, se sídlem U Soudu 276, Hradec Králové, ze dne 26. 6. 2017, č. j. 19 EX 560/14-211, jímž soudní exekutorka rozvrhla rozdělovanou podstatu ve výši 2 210 000 Kč tak, že se z ní uspokojují pohledávky v tomto pořadí a výši: 1. pohledávka soudní exekutorky JUDr. Marcely Dvořáčkové na náhradu nákladů exekuce ve výši 342 398,30 Kč, 2. část pohledávky oprávněné ██████████, ve výši 1 867 601,70 Kč s tím, že rozdělovaná podstata je tímto zcela vyčerpána. Odvolací soud uvedl, že vzhledem k absenci esenciálních náležitostí řádného opravného prostředku, kdy nebylo možné s jistotou seznat rozsah, v jakém je přezkoumávané rozhodnutí povinným napadáno, dále v čem povinný spatřuje nesprávnost usnesení nebo postupu soudní exekutorky (tj. odvolací důvod) a čeho se povinný vlastně domáhá (odvolací návrh), jakož i dále k absenci náležitostí případné námitky podjatosti, rozhodla soudní exekutorka k závaznému pokynu odvolacího soudu ze dne 29. 9. 2017 č. j. 25 Co 203/2017-235 svými usneseními ze dne 16. 10. 2017 č. j. 19 EX 560/14-239 a č. j. 19 EX 560/14-240 a vyzvala povinného k doplnění přesně specifikovaných náležitostí jeho podání (jakožto odvolání) a námitky podjatosti; současně jej podrobně instruovala k tomu, jak má povinný nápravu provést. Zároveň povinného poučila, že pokud nebude ve stanovené lhůtě podání doplněno, resp. opraveno, nezбудe, než jej odmítnout (v případě nedoplnění námitky podjatosti, že k ní nebude vůbec přihlíženo). Tato usnesení byla povinnému doručena dne 20. 10. 2017. Povinný na výzvu soudní exekutorky reagoval podáním datovaným 27. 10. 2017, ve kterém však vady svého podání neodstranil v tom smyslu, aby toto podání splňovalo náležitosti odvolání. Nejasným tak nadále zůstal rozsah, v jakém má být rozhodnutí soudní exekutorky přezkoumáno, a přes obsáhlost původního podání i jeho doplnění (celkem 46 listů) zůstal nejasný i odvolací

důvod, neboť povinný opět ve svém podání opakoval svůj nesouhlas s tím, že exekuce byla vůbec vedena, a s tím, jaký byl její průběh. Konkrétní důvody svého nesouhlasu vztahující se přímo k přezkoumávanému rozvrhovému usnesení vydanému soudní exekutorkou tedy nadále jasně neuvedl, nesdělil, proč má být podle něj právě toto rozhodnutí nesprávné. Proto odvolací soud postupoval podle § 43 odst. 2 zák. č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“) a odvolání povinného pro neprojednatelnost odmítl.

Proti tomuto usnesení odvolacího soudu povinný podal žalobu pro zmatečnost. V úvodu uvedl, že napadené usnesení mu bylo doručeno 8. 1. 2018. Namítal, že senát krajského soudu ve složení JUDr. Pavel Moravec, Viktor Kuča a Mgr. Miroslava Lanžhotská vědomě s úmyslem poškodit povinného odmítl odvolání proti usnesení soudní exekutorky se zjevným úmyslem zakrýt své podvody a podvody Mgr. Mileny Rejchové, a to majetkový podvod značného rozsahu. Tvrdil, že ve věci rozhodoval senát, který byl dle § 14 odst. 1 a 2 o. s. ř. z rozhodování vyloučen. Uvedl, že celý senát rozhodoval ve věci samé, když v rámci odvolacího přezkumu svým rozsudkem č. j. 25 Co 188/2014-910 potvrdil podvodný rozsudek Mgr. Mileny Rejchové č. j. 17 C 71/2008-869 o rozdělení společného jmění manželů s absurdním odůvodněním, že v rozsudku okresního soudu nenašel logický rozpor. Namítal, že odvolací senát měl na základě pregnantně popsanych odvolacích důvodů uvedených v odvolání ze dne 27. 10. 2017 přezkoumat, zda je podvodné usnesení soudní exekutorky, kterým chtěla rozdělit výtěžek z trestné činnosti, minimálně v souladu se skutkovým a právním stavem uvedeným v rozsudku sp. zn. 17 C 71/2008-869, jenž samotný senát rozsudkem č. j. 25 Co 188/2014-910 potvrdil. Kritizoval, že v rozhodnutí ve věci samé byl označován jako žalovaný a osoba, která se domáhala vlastního obohacení, byla označována jako žalobkyně, že obhajoval nepravdivý znalecký posudek Ing. Ireny Burianové o obvyklé ceně, že neuměli pochopit ust. § 142 a § 150 obč. zák. V té souvislosti uváděl řadu námitek do nalézacího řízení, jež předcházelo vydání exekučního titulu. I z toho dovozoval podjatost senátu odvolacího soudu. Namítal, že stejní soudci, kteří rozhodovali ve věci samé, pak neměli rozhodovat o rozdělení výtěžku z prodeje nemovitosti v exekuci. Žalobu pro zmatečnost uplatnil z důvodu dle § 229 odst. 4 o. s. ř. Namítal, že napadené usnesení je porušením základních lidských práv, je porušením práva vyjádřit se ústně před soudem a práva na spravedlivý proces. Vytýkal odvolacímu soudu, že lže, pokud uvádí, že odvolání nesplňuje esenciální náležitosti odvolání a že nejasným zůstává rozsah, v němž má být rozhodnutí přezkoumáno a že zůstal nejasný odvolací důvod. Tvrdil, že odvolání obsahovalo všechny náležitosti. Zdůraznil, že námitka podjatosti byla náležitě odůvodněna v bodě III. odvolání. To čeho se povinný domáhá, bylo pregnantně formulováno v odvolacím návrhu uvedeném v bodu V. odvolání, a to formou návrhu usnesení. Poukazoval na to, že odvolací soud neobjasnil, z jakého důvodu nenařídil jednání a porušil základní práva povinného na vyjádření se před soudem, a z jakého důvodu neprovedl dokazování. Nezdůvodnil také, jakými úvahami se řídil, když nereagoval na námitku podjatosti a na odvolací důvody. Namítal, že odvolací soud měl v usnesení uvést, jaké esenciální náležitosti v odvolání chybí a uvést, co mu není jasné z pregnantně formulovaných, konkrétních odvolacích důvodů. Požadoval, aby byli soudci JUDr. Pavel Moravec, Viktor Kuča a Mgr. Miroslava Lanžhotská z projednávání a rozhodování věci vyloučeni a aby bylo napadené usnesení pro zmatečnost zrušeno v celém rozsahu. Domáhal se také, aby bylo zrušeno usnesení o příklepu a všechny úkony soudní exekutorky JUDr. Marcely Dvořákové.

Oprávněná navrhla zamítnutí žaloby pro zmatečnost. K námitce podjatosti soudců senátu 25 Co uvedla, že si není vědoma toho, že by soudci tohoto senátu měli poměr k věci, k účastníkům řízení či k zástupkyni oprávněné. Poukazovala na to, že povinný důvod k vyloučení těchto soudců spatřuje v jejich postupu v předchozích fázích řízení a v jejich rozhodnutí, které nebylo podle představ povinného. Zdůraznila, že takové skutečnosti jsou jako důvod k vyloučení soudce výslovně vyloučeny ustanovením § 14 odst. 4 o. s. ř. Není dán ani důvod k vyloučení soudců senátu 25 Co proto, že by se dopustili trestného činu, když o tom by muselo být rozhodnuto v trestním řízení a žádné takové rozhodnutí neexistuje. Pokud povinný v petitu

žaloby pro zmatečnost navrhoval zrušení dalších rozhodnutí, kromě rozvrhového usnesení, oprávněná zdůraznila, že ve vztahu k ostatním rozhodnutím ke dni podání žaloby pro zmatečnost dne 20. 2. 2018 uplynula lhůta pro podání žaloby pro zmatečnost a žádné další z povinným značených rozhodnutí není rozhodnutím ve věci samé ani rozhodnutím, jímž by se řízení končilo. Dodala, že napadené usnesení ze dne 30. 11. 2017 č. j. 25 Co 203/2017-251 lze sice podřadit pod ust. 229 odst. 4 o. s. ř., avšak žádný ze zmatečnostních důvodů ohledně něj není dán.

Žaloba pro zmatečnost v této věci byla podána oprávněnou osobou. Přesto, že v podání povinného je uvedena řada invektiv, urážek a vulgarismů, obsahuje zákonem stanovené náležitosti (§ 232 odst. 1 o. s. ř.). Krajský soud musí konstatovat, že používáním zbytečných a nepodložených invektiv, urážek a vulgarismů povinný nedosáhne ničeho jiného, než že takové podání znepráhelní.

Žaloba pro zmatečnost byla podána v zákonem stanovené lhůtě (§ 234 odst. 1 o. s. ř.). Rozhodnutí Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 30. 11. 2017 č. j. 25 Co 203/2017-251 bylo žalobci doručeno dne 8. 1. 2018 a žaloba pro zmatečnost byla povinným podána u soudní exekutorky dne 20. 2. 2018 a dne 26. 2. 2018 byla předložena krajskému soudu jako soudu příslušnému k projednání žaloby pro zmatečnost dle § 235a odst. 1 věta druhá o. s. ř.

Krajský soud po projednání žaloby pro zmatečnost, zejména po učinění zjištění z usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 30. 11. 2017 č. j. 25 Co 203/2017-251, z odvolání povinného proti uvedenému usnesení, jež bylo u soudní exekutorky podáno dne 24. 7. 2017, a z doplnění odvolání, které bylo u soudní exekutorky podáno dne 30. 10. 2017, dospěl k závěru, že žaloba pro zmatečnost podaná povinným je důvodná ve vztahu k uplatněnému důvodu dle § 229 odst. 4 o. s. ř.

Podle § 229 odst. 4 o. s. ř. žalobou pro zmatečnost účastník může napadnout rovněž pravomocné usnesení odvolacího soudu, kterým bylo odmítnuto odvolání nebo kterým bylo zastaveno odvolací řízení, jakož i pravomocné usnesení odvolacího soudu, kterým bylo potvrzeno nebo změněno usnesení soudu prvního stupně o odmítnutí odvolání nebo dovolání pro opožděnost.

V daném případě povinný žalobou pro zmatečnost napadl usnesení krajského soudu, jímž bylo odmítnuto odvolání povinného, které směřovalo proti usnesení soudní exekutorky JUDr. Marcely Dvořáčkové, Exekutorský úřad Hradec Králové, ze dne 26. 6. 2017, č. j. 19 EX 560/14-211, kterým soudní exekutorka rozvrhla rozdělovanou podstatu. Odvolání povinného bylo odvolacím soudem odmítnuto dle § 43 odst. 2 o. s. ř., když, podle závěru odvolacího soudu, povinný ani po výzvě soudu řádně nedoplnil své odvolání a v řízení nebylo možné pro tento nedostatek pokračovat. Podle odůvodnění usnesení odvolacího soudu „i po předložení doplnění odvolání povinným na výzvu soudní exekutorky (podáním z 27. 10. 2017) nejasným nadále zůstal rozsah, v jakém má být rozhodnutí soudní exekutorky přezkoumáno, a přes obsáhlost původního podání i jeho doplnění (celkem 46 listů) zůstal nejasný i odvolací důvod, neboť povinný opět ve svém podání opakoval svůj nesouhlas s tím, že exekuce byla vůbec vedena, a s tím, jaký byl její průběh. Konkrétní důvody svého nesouhlasu vztahující se přímo k přezkoumávanému rozvrhovému usnesení vydanému soudní exekutorkou tedy nadále jasně neuvedl, nesdělil, proč má být podle něj právě toto rozhodnutí nesprávné“.

Krajský soud po seznámení se s obsahem exekučního spisu, zejména s odvoláním povinného proti rozvrhovému usnesení, které bylo u soudní exekutorky podáno dne 24. 7. 2017, a s doplněním odvolání, jež bylo u soudní exekutorky podáno dne 30. 10. 2017, musí konstatovat, že odvolání povinného ve znění doplnku ze dne 27. 10. 2017 splňuje náležitosti odvolání ve smyslu ust. § 205 odst. 1 o. s. ř. za použití § 52 odst. 1 zák. č. 120/2001 Sb., exekuční řád (dále jen „ex. ř.“), a netrpělo z hlediska náležitostí žádným nedostatkem, pro který by nebylo možné pokračovat v odvolacím řízení.

Odvolání povinného ze dne 22. 7. 2017 ve znění doplňku ze dne 27. 10. 2017, kromě obecných náležitostí (§ 42 odst. 4 o. s. ř.), jejichž absence odvolacím soudem nebyla vytýkána, obsahovalo vymezení rozsahu odvolání, vymezení odvolacího důvodu a též vymezení odvolacího návrhu.

Povinný v doplnění odvolání výslovně uvedl, že napadl celé usnesení – tedy napadl usnesení soudní exekutorky v celém jeho rozsahu. Jako odvolací návrh uvedl, že se domáhá zrušení usnesení o rozvrhu rozdělované podstaty. Je nepodstatné, že do návrhu znění usnesení, jež by mělo být odvolacím soudem po projednání odvolání vydáno, pojal i další požadavky (jako např. požadavek na zrušení usnesení o příklepu, zrušení exekučních příkazů apod.). Absence odvolacího návrhu by navíc ani nebyla takovým nedostatkem, pro který by nebylo možné pokračovat v odvolacím řízení.

Nejzásadnější vytýkanou vadou je bezpochyby absence odvolacího důvodu. Krajský soud konstatuje, že povinný v odvolání uvedl řadu skutečností, z nichž dovozoval vadnost rozvrhového usnesení. Je třeba připustit, že i v tomto případě do odvolání a doplnění odvolání podobně jako do žaloby pro zmatečnost pojal nesčetně invectiv, urážek a vulgarismů, v důsledku nichž učinil podání nepřehledné. Ze skutečností, jimiž povinný vytýkal vady rozvrhového usnesení, lze namátkou uvést:

Nesouhlasil s výší nákladů, které do rozvrhu uplatnila soudní exekutorka, a se způsobem rozdělení výtěžku dražby. Poukazoval na stav nemovitostí a nesouhlasil s cenou, za kterou byly vydraženy. Vytýkal závěr soudní exekutorky, že do rozvrhu byly pojaty nepopřené pohledávky a namítal, že on uplatněnou fiktivní pohledávku popřel (minimálně desetkrát). Obsáhle se věnoval nalézacímu řízení, jež předcházelo vydání exekučního titulu, jenž byl v tomto exekučním řízení vymáhán, a zahájení a průběhu exekučního řízení. Kritizoval závěry znalce Ing. Jana Hegera, který v této exekuční věci stanovil obvyklou cenu nemovitostí. V té souvislosti vyjadřoval nesouhlas s rozhodnutím soudní exekutorky o ceně nemovitostí (usnesení ze dne 29. 8. 2016) a s usnesením krajského soudu, jímž bylo rozhodnuto o jeho odvolání proti usnesení o ceně (usnesení ze dne 8. 12. 2016 č. j. 20 Co 387/2016-125. Poukazoval na rychlost, v jaké po rozhodnutí krajského soudu o ceně nemovitosti byla vydána dražební vyhláška a dražba byla nařízena již na 9. 2. 2017. Připomněl, že dne 8. 8. 2016 podal návrh na zastavení exekuce. Tvrdil, že mu soudní exekutorka zabránila v tom, aby podal odvolání proti usnesení okresního soudu, jímž bylo rozhodnuto o jeho návrhu na zastavení exekuce. Tvrdil, že exekutorský úřad zfalšoval doručenkou s tím, že do dne 22. 7. 2017 odvolací soud o odvolání proti uvedenému usnesení pod sp. zn. 19 Co 150/2017 nerozhodl. Zdůraznil, že dne 13. 1. 2017 soudní exekutorce doručil další návrh na zastavení exekuce, přesto byla provedena dražba a vydáno usnesení o příklepu. Nesouhlasil s tím, že nemovitosti byly vydraženy za nejvyšší podání 2 210 000 Kč, ačkoli jemu uvedené nemovitosti v rámci vypořádání společného jmění manželů byly přikázány v hodnotě 2 725 000 Kč. Poukazoval na to, že vydražitelka [REDAKCE] po šesti dnech od zápisu do katastru nemovitostí tyto nemovitosti dále prodává. Připomněl, že proti usnesení o příklepu podal odvolání a podivoval se nad tím, s jakou rychlostí bylo odvolacím soudem o tomto odvolání rozhodnuto (usnesením ze dne 28. 3. 2017 č. j. 20 Co 89/2017-191). Uvedl námitky i k tomuto usnesení odvolacího soudu. Namítal podjatost soudců krajského soudu JUDr. Pavla Moravce, Viktora Kuči, Mgr. Miroslavy Lanžhotské, JUDr. Karla Kondra, Mgr. Ing. Borise Nypla, Mgr. Ley Pavlovové, JUDr. Věnceslavy Hotařové, Mgr. Zdeňka Sajdla, JUDr. Miluše Krejzlíkové, JUDr. Aleny Bačinové, JUDr. Jiřího Hanuše a JUDr. Jana Fifky s tím, že mají vztah k věci, neboť kryli podvody soudkyně okresního soudu Mgr. Mileny Rejchové, [REDAKCE] v právním zastoupení JUDr. Aleny Ježkové, soudní exekutorky JUDr. Marcely Dvořáčkové a vykonavatele Mgr. Pavla Fifky.

Odvolací soud v usnesení ze dne 30. 11. 2017 č. j. 25 Co 203/2017-251 při hodnocení absence podstatné náležitosti odvolání, a to odvolacího důvodu, vycházel z názoru, že povinný jako důvod odvolání měl a mohl uvést jen skutečnosti vztahující se přímo k přezkoumávanému rozvrhovému usnesení vydanému soudní exekutorkou. S tímto názorem se krajský soud

projednávací napadené usnesení z titulu žaloby pro zmatečnost neztotožňuje. Krajský soud vychází z názoru, že odvolání je projednatelné, pokud obsahuje alespoň nějaký, byť třeba zjevně neopodstatněný důvod. V souzené věci odvolání povinného ve znění doplnění obsahuje tvrzení mnoha skutečností, v nichž povinný spatřuje odvolací důvody proti rozvrhovému usnesení.

S ohledem na shora uvedené dospěl krajský soud k závěru, že odvolací soud při posuzování odvolání povinného směřujícího proti rozvrhovému usnesení soudní exekutorky učinil v rozporu se zákonem chybný závěr o tom, že odvolání povinného je neprojednatelné. Proto podle § 235e odst. 2 o. s. ř. napadené usnesení odvolacího soudu zrušil.

Podle § 235h odst. 2 věta před středníkem o. s. ř. bylo-li napadené rozhodnutí pro zmatečnost zrušeno, soud, o jehož rozhodnutí jde, věc, jakmile usnesení nabude právní moci, bez dalšího návrhu projedná a rozhodne. O nákladech tohoto řízení bude rozhodnuto v novém rozhodnutí o věci (§ 235i odst. 1 o. s. ř.).

Námítky povinného o podjatosti soudců odvolacího soudu JUDr. Pavla Moravce, Viktora Kučí a Mgr. Miroslavy Lanžhotské krajský soud neshledal důvodné. Podjatost soudců povinný v první řadě spatřoval v tom, že stejní soudci jako členové odvolacího senátu rozhodovali o odvolání proti rozsudku okresního soudu, jímž bylo rozhodnuto o vypořádání společného jmění manželů [redacted] a [redacted], a který je exekucí titulem v této věci (povinnosti v něm uložené jsou v tomto řízení oprávněnou po povinném vymáhány). K tomu musí krajský soud odkázat na ust. § 14 odst. 4 o. s. ř. Podle tohoto ustanovení důvodem k vyloučení soudce (přisědícího) nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce (přisědícího) v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Tedy povinným takto vznášené námitky nejsou důvodem pro vyloučení soudce z projednávání a rozhodování věci. Pokud povinný nesčetněkrát v žalobě pro zmatečnost tvrdil, že „se soudci odvolacího senátu vůči němu dopustili podvodu“, jde o ničím nepodložená tvrzení. Aby taková skutečnost mohla být důvodem pro vyloučení soudce (resp. aby mohlo být konstatováno, že ve věci rozhodoval vyloučený soudce), musel by být označený soudce pravomocně odsouzen pro trestný čin a zároveň mezi trestným činem soudce a pro účastníka nepříznivým rozhodnutím by musela být příčinná souvislost. Nic takového v daném případě nenastalo. Zmíněné tvrzení je pouhým výmyslem povinného.

Krajský soud se nezabýval dalšími povinným navrhovanými způsoby rozhodnutí (povinný kromě návrhu na zrušení rozvrhového usnesení vnesl požadavek na zrušení usnesení o příklepu, zrušení všech úkonů soudní exekutorky), když tato dalšími povinným označená rozhodnutí (ve vztahu k úkonům soudní exekutorky dokonce nekonkrétně) nemají přímou návaznost na rozhodnutí o zrušení rozvrhového usnesení z důvodu zmatečnosti.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je přípustné odvolání, které lze podat do 15 dnů od doručení usnesení u Krajského soudu v Hradci Králové a rozhoduje o něm Vrchní soud v Praze.

Hradec Králové 2. července 2018

Mgr. Šárka Petrová v. r.
samosoudkyně